

- a) ka pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts ir arī lietas dalībiece tiesvedībā tiesā par piedziņas rezultātā samaksāto summu atgriešanu maksātnespējīgā parādnieka mantā vai
- b) ka pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts tikai nodrošina prasījuma piedziņu izpildes procesā un piesaka prasījumu faktiskajā maksātnespējas procesā, bet ar maksātnespēju saistītā apstrīdēšanas prasībā, kas attiecas uz maksātnespējīgā parādnieka mantā ietilpstošiem aktīviem, atbildētāja ir pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts?
- 2) Vai direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka citas valsts prasījumus, kas pamatojas uz piedziņas pieprasījumu, piedzen ar tādiem pašiem līdzekļiem, tomēr tā, ka piedzītie aktīvi paliek šķirti un nesajaucas ar pieprasījuma saņēmējas valsts aktīviem, vai tādējādi, ka tos piedzen līdztekus pieprasījuma saņēmējas valsts prasījumiem tā, ka tie sajaucas ar šīs valsts aktīviem? Citiem vārdiem sakot, vai direktīvas mērķis ir tikai aizliegt izturēties mazāk labvēlīgi pret citas valsts prasījumiem?
- 3) Vai strīdu par apstrīdēšanu maksātnespējas procesā var pielīdzināt domstarpībām par izpildes pasākumiem direktīvas 14. panta 2. punkta izpratnē un vai no tā var secināt, ka saskaņā ar direktīvu pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts ir atbildētāja arī šajā strīdā?

(¹) Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem (OV 2010, L 84, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 15. decembrī iesniedza Nejvyšší správní soud
(Čehijas Republika) – D. H./Ministerstvo vnitra**

(Lieta C-704/17)

(2018/C 083/18)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītājs: D. H.

Atbildētājs: Ministerstvo vnitra

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES (¹) (2013. gada 26. jūnijs) (OV 2013, L 180, 96. lpp.) 9. pants kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. un 47. pantu ir interpretējams tādējādi, ka nav pieļaujams tāds valsts tiesiskais regulējums, ar ko Nejvyšší správní soud (Augstākajai administratīvajai tiesai) nav atļauts pārbaudīt tiesas nolēmumu, kas attiecas uz ārvalstnieka aizturēšanu, pēc tam, kad šis ārvalstnieks atbrīvots no aizturēšanas?

(¹) OV 2013, L 180, 96. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 15. decembrī iesniedza Svea hovrätt
(Zviedrija) – Patent-och registreringsverket/Mats Hansson**

(Lieta C-705/17)

(2018/C 083/19)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Svea hovrätt

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Patent-och registreringsverket*

Atbildētājs: *Mats Hansson*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Preču zīmju direktīvas⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka visu atbilstošu faktoru visaptverošo vērtējumu, kas jāveic sajaukšanas iespējas vērtējuma ietvaros, var ietekmēt tas, ka preču zīmes elements ir tieši izslēgts no reģistrācijas sniegtās aizsardzības, proti, reģistrācijas brīdī ir reģistrēta tā sauktā atruna?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai šādā gadījumā atruna var ietekmēt visaptverošo vērtējumu tādā ziņā, ka kompetentā iestāde attiecīgo elementu ņem vērā, tomēr piešķir tam mazāku nozīmi, neuzskatot to par tādu, kam ir atšķirtspēja, pat ja faktiski minētajam elementam attiecībā uz agrāko preču zīmi piemistu atšķirtspēja un tas būtu atpazīstams?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, savukārt uz otro jautājumu noraidoša, vai atruna jebkādā citā veidā var ietekmēt visaptverošo vērtējumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 22. decembrī iesniedza Østre Landsret (Dānija) –
A

(Lieta C-716/17)

(2018/C 083/20)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītāja: *A*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 45. pants, kas ir interpretēts atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas spriedumam, 2012. gada 8. novembris, C-461/11⁽¹⁾, izslēdz tādu noteikumu par jurisdikciju, kāds ir spēkā Dānijā un kura mērķis ir nodrošināt to, ka tiesa, kas iztiesā lietu par parāda atvieglojumiem, ir informēta un var izsekot savā novērtējumā konkrētajai sociāli ekonomiskajai situācijai, kurā parādnieks un viņa vai viņas ģimene dzīvo un, iespējams, turpinās dzīvot, un ka novērtējumu drīkst veikt saskaņā ar iepriekš noteiktiem kritērijiem, ar kuru palīdzību konstatē, ko var uzskatīt par pieņemami pieticīgu dzīves līmeni laikā, kad ir spēkā vienošanās par parāda atvieglojumiem?

Ja atbilde uz 1. jautājumu paredz, ka ierobežojums nav uzskatāms par pamatotu, Eiropas Savienības Tiesa tiek lūgta atbildēt uz šādu jautājumu: